

[Indenrigsministeren.]

Vi hører meget ofte disse beklagelser fremført — vi hørte dem også i dag fra det ærede medlem hr. Thisted Knudsen, han var jo næsten mere kongelig end kongen selv — men jeg vil dog gerne henstille til ærede medlemmer at studere Statistiske Efterretninger nr. 48 fra den 12. d. m., som indeholder statistiske oplysninger om salget af landbrugsejendomme i almindelig fri handel i første kvartal 1966. Det vil heraf fremgå, at købesummen for landejendomme på mellem 10 og 100 ha i det sidste år er steget med 20 pct. For så vidt angår landejendomme på mellem 5 og 10 ha, er stigningen 37 pct., i Jylland dog kun 23, men på øerne bortset fra Nordøstsjælland, hvor særlige forhold gør sig gældende, er der 38 pct.s stigning på ét år. For så vidt endelig angår landejendomme på indtil 5 ha, er priserne praktisk talt uændrede i det sidste år; i Jylland er der et fald på 8 pct. Men det samlede tal for samtlige landejendomme viser en stigning på 20 pct. i løbet af ét år, og jeg føjer til, at priserne for samtlige landejendomme, der er blevet omsat i første kvartal 1966, har oversteget 13. alm. vurdering med ca. 28 pct.

Nu ved jeg godt, at de ærede medlemmer i disse tal måske kan finde begrundelse for at sige, at der har været spekulative momenter med i billedet, og at der er bylandmænd iblandt køberne. Men jeg har alligevel villet pege på, at den fortsatte stigning i landejendommernes værdier, som vi nu har oplevet gennem en lang, lang årrække, ikke er udtryk for nøjagtig den samme vurdering af landbrugets fremtidsmuligheder, som vi gang på gang møder under anvendelse af meget stærke ord i og uden for denne sal.

Det ærede medlem hr. Johan Asmussen rejste det spørgsmål, om man ikke kunne fastsætte en fælles grundskyldpromille for hele amtet. Tanken kan naturligvis overvejes, men jeg vil gentage, hvad jeg sagde før, at grundlaget for beskatningen i de enkelte sognekommuner også inden for amtet er så vidt forskelligt, at jeg anser det for umuligt ad frivillighedens vej at nå frem til en ensartet maksimalpromille.

Det svenske system, som det ærede medlem nævnte, kender jeg ikke, altså heller ikke, om det stadig eksisterer, men

det er klart, at det vil embedsmændene i indenrigsministeriet nok kunne finde ud af.

Så sagde det ærede medlem, at man under arbejdet i januar i fjor glemte henstandsordningen. Tja, det er jo tænkeligt, at man, hvis spørgsmålet var blevet rejst, havde medtaget den, men jeg vil dog gøre opmærksom på, at henstandsordningen ikke havde den samme begrundelse i det, der blev gennemført, som i det, der var stillet forslag om, og det kan vel have spillet ind.

Endelig vil jeg sige, at jeg for min del ikke er tilhænger af at fastholde tillægsgrundskylden for ikke-boende landejendomsbesiddere i sognekommunerne, men det er et af de spørgsmål, vi kan diskutere. Det er en administrativ forenkling, der her er tale om på et område, hvor indkomsterne for kommunerne er meget begrænsede.

Må jeg endelig afsluttende sige, at det er mit indtryk, når jeg har fulgt debatten i dag, at vi her står over for et område, hvor skillelinjen partierne imellem er fundamental. Partiet venstre, Danmarks liberale parti — det er vist det officielle navn — det konservative folkeparti og de uafhængige står principielt på det standpunkt, at ejendomsskatterne, de faste skatter, til syvende og sidst skal væk; ellers er der ingen mening i det, der sker; medens på den anden side mit parti og det radikale venstre samt socialistisk folkeparti mener, at de faste skatter har en opgave også fremover i det danske skattesystem. Jeg forstår, at det ærede medlem hr. Niels Westerby vil have tid til at overveje sin stilling. Jeg er så glad for at kunne sige, at principskillelinjen i øjeblikket går dér, hvor vi ikke bliver helt afhængige af det ærede medlems for-godtbefindende.

Ove Hansen: Jeg forstår ikke den angst, der er hos nogle af de ærede ordførere for at lade kommunerne selv fastsætte grundskyldpromillernes størrelse. Det er sagt flere gange og nu af ministeren, at man skal tænke over, hvor uensartede kommunerne er. Der er kommuner, hvor den samlede afgiftspligtige grundværdi kun andrager nogle få millioner kroner; der er kommuner, hvor den afgiftspligtige grundværdi andrager flere milliarder kroner. Hvordan vil man kunne forlange, at vi her i folketinget ret-